

Sygn. akt VI GC 1328/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

Protokolant: starszy protokolant Elżbieta Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko L. D. (D.)

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego L. D. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.:

a) kwotę 14.024,47 zł (czternaście tysięcy dwadzieścia cztery złote 47/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 25 maja 2018 roku do dnia zapłaty;

b) odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 29.451,37 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden złotych 37/100) za okres od 16 stycznia 2017 roku do 15 marca 2018 roku,

c) odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 19.872,44 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt dwa złote 44/100) za okres od 16 marca 2018 roku do 24 maja 2018 roku,

2) umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

3) zwraca powodowi kwotę 386,00 zł (trzysta osiemdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem połowy opłaty od częściowo cofniętego pozwu;

4) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.704,00 zł (cztery tysiące siedemset cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Justyna Wyrwas - Oliwkiewicz

Sygn. akt VI GC 1328/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł przeciwko pozwanemu L. D. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą L. D. (...)w W. pozew o zapłatę kwoty 29.451,37 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10 stycznia 2017 roku i kosztami procesu. Podał, że sprzedał towary i obciążył pozwanego dwoma fakturami VAT. Pozwany uścił należności tylko z jednej faktury. (k. 2-5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 12 czerwca 2017 roku, sygn. akt (...) uwzględniono powództwo. (k. 45)

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu Zarzucił, że powód jednostronnie, bez uzgodnień z pozwanym ustalił cenę sprzedaży granulek zbożowych na 4,20 zł/kg. Podnosił, że do listopada 2016 roku kupował takie same towary za 2,20 zł/kg od podmiotu, którego linię produkcyjną przejął powód. Przed zamówieniem pozwany nie znał wysokości stawki, a gdyby wiedział że będzie dwa razy wyższa niż płacona przez pozwanego dotychczas, to nie zdecydowałby się na zamówienie. Wskazał, że powództwo było przedwczesne, ponieważ obowiązek zapłaty powstanie dopiero po wystawieniu faktury korygującej. (k. 50-55)

Pismem z dnia 15 grudnia 2017 roku powód ograniczył żądanie o 5.847,99 zł i żądał zasądzenia od pozwanego kwoty 23.603,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 18 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 29.451,37 zł za okres od 10 stycznia 2017 roku do 17 sierpnia 2017 roku. W uzasadnieniu powoływał się na dokonane 18 sierpnia 2017 roku potrącenie kwoty 5.847,99 zł z wierzytelnością pozwanego przysługującą mu wobec powoda w tej wysokości opisana w fakturze z 31 lipca 2017 roku nr (...).

W piśmie z 19 marca 2018 roku pozwany zakwestionował skuteczność dokonanego potrącenia podnosząc m.in., że faktura z 31 lipca 2017 roku nr (...) została przez pozwanego wystawiona omyłkowo i na została mu przez powoda zwrócona. Jednocześnie jednak znał za zasadne żądanie powoda do wysokości 15.425,91 zł tj. przy przejściu stawki 2,20 zł za kilogram towaru pomniejszonej o potrąconą kwotę (5.847,98 zł) i w konsekwencji 16 marca 2018 roku zapłacił powodowi 9.578,92 zł (15.425,91 zł - 5.847,98 zł) (k. 89-91)

Pismem z 11 maja 2018 roku powód ograniczył powództwo o kwotę 9.578,92 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 14.024,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 17 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 29.451,37 zł za okres od 10 stycznia 2017 roku do 17 sierpnia 2017 roku oraz od kwoty 23.603,39 zł za okres od 18 sierpnia 2017 roku do 16 marca 2018 roku. W uzasadnieniu podał, że 16 marca 2018 roku pozwany zapłacił mu 9.578,92 zł (k. 118-120)

Ostatecznie pismem z 29 maja 2018 roku powód sprecyzował żądanie w ten sposób, że domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 14.024,47 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 25 maja 2018 roku oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 29.451,37 zł za okres od 16 stycznia 2017 roku do 15 marca 2018 roku oraz od kwoty 19.872,45 zł za okres od 16 marca 2018 roku do 24 maja 2018 roku. Uznając zarzut pozwanego dotyczący nieprawidłowości dokonanego wcześniejszego potrącenia, podał, że 24 maja 2018 roku dokonał ponownego potrącenia z wierzytelnością pozwanego w kwocie 5.847,99 zł, przy czym wskazał, że wynika ona z faktury z 26 stycznia 2017 roku nr (...) z uwzględnienie faktury korygującej z 16 sierpnia 2017 roku nr (...), (k.130-132)

W piśmie z 28 maja 2018 roku pozwany zakwestionował także kalkulację cenową przedstawioną przez powoda podnosząc, iż nie przedstawia weryfikowalnego sposobu wyliczenia ceny na kwot 4,20 zł/kg (k. 137-141)

Sąd ustalił:

Powód i pozwany współpracowali (nienależnie od siebie) z (...) w W. Oddział w P. (dalej jako (...)).

Na zlecenie powodowa (...) produkował na jego rzecz makaron instant pszenno-kukurydziany i pszenno-gryczany. W przypadku gdy (...) zapewniał surowiec i robociznę powód płacił odpowiednio 4,20 zł i 5,00 zł netto/kg za kilogram produktu. W październiku 2016 roku produkcja odbywała się z zapewnieniem przez powoda pracowników i surowca, a cena samej usługi produkcyjnej wynosiła - 2,70 netto/kg. **(dowód: faktury k. 113-114, zeznania świadka E. K. k. 208-209)**

Na zlecenie pozwanego (...) produkował na jego rzecz granulki pszenne za stawkę 2,20 zł netto/kg. Produkcja odbywała się z surowca dostarczanego przez pozwanego **(dowód: faktury z potwierdzeniami przelewów k. 145-158, zeznania świadka E. K. k. 208-209)**

Produkcja dla powoda i pozwanego odbywała się a tej samej linii technologicznej. Większość produkcji stanowiły granulki dla pozwanego. Produkcja granulek była tańsza i technologicznie łatwiejsza. Linia technologiczna przy produkcji makaronu wymagała obsługi przez dwie osoby, a przy produkcji granulek – przez jedną. Po każdej skończonej produkcji makaronu pracownicy musieli rozbierać maszynę, żeby ją wyczyścić, a przy produkcji ziarenek nie było takiej konieczności. Surowiec do produkcji makaronu był droższy niż surowiec do produkcji granulek. Przy wykonywanej przez siebie produkcji (...) obliczał koszty energii elektrycznej czy zużycia oleju napędowego szacunkowo, nie było liczników zużycia. **(dowód: zeznania świadka E. K. k. 208-209)**

W wrześniu 2016 roku, w związku z nieopłacalnością produkcji, (...) wypowiedział powodowi umowę na produkcję makaronu, a pozwanemu umowę na produkcję garnulek. W związku z tym, że zarówno powodowi jak i pozwanemu zależało na kontynuowaniu produkcji, strony podjęły negocjacje z (...) w przedmiocie jej przejęcia tj. wydzierżawienia hali, maszyn i linii technologicznej itd. Początkowo podmiotem który miał przejąć produkcję był pozwany, który zgodnie z ustaleniami stron miał również zabezpieczyć produkcję na rzecz powoda. Ostatecznie jednak, z uwagi na ryzyko związane z koniecznością remontu generalnego linii technologicznej, którego koszt miał ponieść dzierżawca, pozwany odstąpił od zawarcia umowy z (...). Wówczas powód zaproponował pozwanemu odwrotną współpracę tj. podpisanie przez powoda z (...) umowy na warunkach wynegocjowanych przez pozwanego, przejęcie linii technologicznej dla produkcji makaronu, i z zapewnieniem produkcji granulek na zlecenie pozwanego. **(dowód: przesłuchanie wiceprezesa zarządu powoda M. O. k. 162v – 164, przesłuchanie pozwanego L. D. k. 210-211)**

W związku z tym, że powód nie znał faktycznych kosztów produkcji granulek na rzecz pozwanego, w tym kosztów eksploatacji hali, urządzeń i maszyn, w wiadomości mailowej z 25 listopada 2016 roku przesłał pozwanemu założenia współpracy, z prośbą o ustosunkowanie się do ich treści. Wskazał, że cena za kg produktu będzie obejmować koszty stałe, którymi obciążany jest powód, tj. czynsz najmu/dzierżawy i opłaty licencyjne, koszty eksploatacyjne – proporcjonalnie do godzin produkcji, a także marżę. Pozwany miał na własny koszt zapewnić surowiec i obsługę linii technologicznej. Po podpisaniu umowy przez powoda z (...) w dniu 28 listopada 2016 roku, strony miały podpisać umowę współpracy szczegółową regulującą powyższe kwestie. Po zawarciu umowy z (...) powód zamontował liczniki celem pomiaru zużywanych w trakcie produkcji mediów. **(dowód: korespondencja mailowa k. 143-144, zeznania świadka przesłuchanie wiceprezesa zarządu powoda M. O. k. 162v – 164, zeznania świadka E. K. k. 208-209)**

Pozwany nie ustosunkował się na piśmie do propozycji powoda, przy czym z uwagi na zobowiązania wobec swoich kontrahentów, niezwłocznie po zawarciu przez powoda umowy z (...) zlecił mu produkcję granulek na swoją rzecz. **(dowód: przesłuchanie wiceprezesa zarządu powoda M. O. k. 162v – 164, przesłuchanie pozwanego L. D. k. 210-211)**

W grudniu 2016 roku powód wyprodukował i dostarczył pozwanemu granulki zbożowe w ilości 5.701 kg. Na podstawie poniesionych kosztów ustalił cenę sprzedaży na 4,20 zł/kg i obciążył pozwanego fakturą VAT nr (...) z 30 grudnia 2016 roku na kwotę 29.451,37 zł płatną do dnia 09 stycznia 2017 roku. **(dowód: faktury k. 21, 23, dokumenty WZ – koperta k. 102, dowód: przesłuchanie wiceprezesa zarządu powoda M. O. k. 162v – 164)**

W e-mailu z 12 stycznia 2017 roku powód przesunął termin zapłaty ww. faktury na 15 stycznia 2017 roku z uwagi na jej późne przekazanie pozwanemu, a także wyjaśnił, że ujęta na fakturze cena wynikała z kalkulacji kosztów produkcji oraz kosztów naprawy awarii, urządzeń w trakcie produkcji. Jednocześnie, powód domagał się propozycji odnośnie wielkości zamówienia i ceny usługi za styczeń 2017 roku. Poinformował, że część styczniowej partii został już wyprodukowana, przy czym zostanie wydana po zapłacie faktury z 30 grudnia 2016 roku.

W dniu 13 stycznia 2017 roku pozwany zaproponował stawkę 3 zł netto/kg i zamówienia po 5 ton miesięcznie w przypadku umowy na 1 rok, bądź stawkę 4,20 zł netto/kg i zamówienie w lutym i styczniu po 5-10 ton, w przypadku zakończenia współpracy po tych zamówieniach. **(dowód: korespondencja mailowa z 12 i 13 stycznia 2017 roku k. 24-25)**

W dniu 17 stycznia 2017 roku pozwany odsprzedał 500 kg ziarenek instant pszennych innemu podmiotowi za stawkę 6,70 zł netto/kg. **(dowód: faktura k. 115)**

Za wyprodukowanie w styczniu 2017 roku i wydanie pozwanemu garnulków zbożowych w ilości 1.500 kg powód obciążył pozwanego fakturą VAT nr (...)z dnia 31 stycznia 2017 roku na kwotę 7.749,00 zł płatną do dnia 10 lutego 2017 roku, przy przyjęciu stawki 4,20 zł/kg. **(dowód: faktury k. 21, 23, dokumenty WZ – koperta k. 102)**

Pismem z 08 lutego 2017 roku pozwany zakwestionował otrzymane faktury i zwrócił je powodowi. Podał, że stawka została jednostronnie narzucona przez powoda, a wcześniej za taki sam towar produkowany na tych samych maszynach płacił poprzedniemu dostawcy stawkę 2,20 zł/kg. **(dowód: pismo pozwanego k. 58)**

W piśmie z 17 lutego 2017 roku powód wskazywał, że podejmując się realizacji zamówienia informował o zasadach współpracy i o tym, jak zostanie skalkulowana cena za produkt. Podnosił, że brak możliwości wskazania konkretnej ceny wynikał z szybkiego rozpoczęcie produkcji w nowych warunkach – najem i dzierżawa obiektów oraz urządzeń od (...) z uwagi na pilne potrzeby handlowe pozwanego. Podał, że zgodnie z kalkulacją koszt własny powoda sprzedaży 1 kg produktu wynosił 3,56 zł, a marża przy sprzedaży produktu za stawkę 4,20 zł/kg wynosiła 17,99%. Ponownie przesłał faktury powodowi domagając się zapłaty ceny. **(dowód: pismo powoda k. 110-111, kalkulacja k. 112)**

Pismem z 03 marca 2017 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty należności z faktur. Pozwany ponownie kwestionował wysokość faktur w piśmie z 07 marca 2017 roku i zwrócił je powodowi. **(dowód: wezwanie do zapłaty k. 26-27; pismo pozwanego k. 28,**

W dniu 3 kwietnia 2017 roku pozwany zapłacił powodowi całość należności opisanej w fakturze nr (...) z 31 stycznia 2017 roku tj. kwotę 7.749,00 zł **(dowód: potwierdzenie przelewu k. 22, 99)**

Pismem z 11 sierpnia 2017 roku, doręczonym 18 sierpnia 2017 roku, powód oświadczył, że potrąca swoje wierzytelności z tytułu obu ww. faktur z wierzytelnością pozwanego z tytułu faktury VAT nr (...)z 31 lipca 2017 roku w kwocie 5.847,98 zł. **(dowód: oświadczenie o potrąceniu z 11 sierpnia 2017 roku z dowodem doręczenia i pełnomocnictwem k. 73-77; faktura z 31 lipca 2017 roku k. 92-93; koperta k. 94)**

W dniu 16 marca 2018 roku pozwany uiścił kwotę 9.578,92 zł tytułem należności opisanej w fakturze. **(dowód: potwierdzenie przelewu k. 98)**

Pismem z dnia 23 maja 2018 roku, doręczonym 24 maja 2018 roku, powód oświadczył, że potrąca swoją wierzytelność z faktury nr (...) w kwocie 19.872,45 zł (pozostaje po wpłacie kwoty 9.578,92 zł) z wierzytelnością pozwanego w kwocie 5.847,98 zł z tytułu faktury VAT nr (...) z 26 stycznia 2017 roku i faktury korygującej VAT nr (...) z 16 sierpnia 2017 roku. **(dowód: oświadczenie o potrąceniu z 23 maja 2018 roku z potwierdzeniem odbioru k. 133-135; faktura z 26 stycznia 2017 roku k. 95; faktura korygująca z 16 sierpnia 2017 roku k. 96; potwierdzenie odbioru k. 97)**

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. Stosownie do art. 536 § 1 k.c. w zw. z art. 612 k.c. art. 536. § 1. cenę przedmiotu dostawy można określić przez wskazanie podstaw do jej ustalenia.

W ocenie sądu strony łączyła umowa dostawy, na podstawie której powód zobowiązał się do wytworzenia na rzecz pozwanego rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku w postaci granulek zbożowych z surowca dostarczonego przez pozwanego i do ich dostarczania pozwanemu, a pozwany zobowiązany był do zapłaty za wyprodukowany i dostarczony towar.

Powód domagał się zapłaty należności w kwocie 29.451,37 zł opisanej w fakturze z 30 grudnia 2016 roku tytułem wytworzenia i dostarczenia pozwanemu 5.701 kg granulek zbożowych, przy przyjęciu stawki 4,2 zł netto za kg. Pozwany zarzucał, iż w związku z faktem, iż strony nie uzgodniły kwotowo ceny za 1 kg towaru, to wiążąca powinna być w stosunkach między nimi cena jaką pozwany płacił za wyprodukowanie i dostarczenie granulek zbożowych u poprzedniego producenta tj. (...).

W ocenie sądu zarzut pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy na brak następstwa prawnego po stronie powoda i (...), zatem ustalenia umowy wcześniej łączącej pozwanego z (...) pozostawały bez wpływu na treść stosunku prawnego łączącego powoda z pozwanym.

Jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym z treści przesłuchania pozwanego, (...) zaprzestał produkcji granulek na rzecz pozwanego z uwagi na nieopłacalność tej produkcji. Ponadto, jak zeznał sam pozwany, wycofał się on z zawarcia umowy z (...) mimo, iż pierwotnie to on miał przejąć produkcję z uwagi na stosunek ilości produkowanego towaru, z uwagi na oszacowane zbyt wysokie koszty utrzymania linii produkcyjnej. W takim kontekście oczekiwanie przez pozwanego, iż powód utrzyma cenę oferowaną przez (...), w sytuacji gdy - w przeciwieństwie do (...) będącego jednostką badawczą - jest on przedsiębiorcą tj. prowadzi działalności nastawioną na zysk, uznać należy za sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Zgromadzony materiał dowodowy wykazał ponadto, że powód nigdy nie zapewniał pozwanego o utrzymaniu ceny 2,20 zł netto/kg, przeciwnie, w wiadomości mailowej z 25 listopada 2016 roku, przed podjęciem współpracy po tym, jak powód przejął linię produkcyjną od (...), wskazywał, iż cena ta zostanie ustalona na nowo i wskazywał podstawy do jej ustalenia. Wbrew twierdzeniom pozwanego, w sytuacji, gdy nie zakwestionował on wskazanych przez powoda kryteriów do ustalenia przez powoda ceny w przyszłości, to w jego interesie leżało, by ustalić ją kwotowo przed rozpoczęciem produkcji. Skoro więc pozwany tego zaniechał, a jednocześnie domagał się od powoda niezwłocznego podjęcia produkcji, uznać należało, iż zgodzi się na jednostronne określenie przez powoda ceny wyprodukowanego towaru po zakończeniu produkcji, na podstawie rzeczywistych jej kosztów powiększonych o marżę powoda wyliczonych przez powoda.

Jak wskazuje się w orzecznictwie „umowa sprzedaży może zostać ważnie zawarta bez określenia kwotowej wysokości ceny, byleby istniały dane (w umowie stron lub w przepisach) niezbędne do obliczenia tej wysokości.” (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 5 lutego 1992 roku, sygn. akt III CZP 154/91, publ. LEX nr 1633851). Ponadto „podstawą do ustalenia ceny w sposób określony w art. 536 § 1 k.c. mogą być - zależnie od woli stron - okoliczności istniejące w chwili zawarcia umowy, jak również takie, które mogą wystąpić dopiero w przyszłość” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2004 roku, sygn. akt V CK 291/04, publ. LEX nr 137335, M.Prawn. 2005/1/10).

W ocenie sądu pozwany nie zakwestionował skutecznie przedstawionej przez powoda kalkulacji kosztów produkcji i wyczenia ceny jednostkowej za kg wyprodukowanych granulek. Skoro pozwany zgodził się na taki sposób ustalenia ceny, to zgodnie z art. 6 k.c. na nim spoczywał ciężar wykazania ewentualnej nierzetelności sporządzonych przez powoda wyczeń w kontekście art. 536 § 2 k.c. Pozwany nie złożył jednak w tym zakresie obiektywnych kontrdowodów, w szczególności nie wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego celem ich weryfikacji.

W konsekwencji sąd uznał, iż pozwany miał obowiązek uiścić na rzecz powoda należności w kwocie 29.451,37 zł opisanej w fakturze z 30 grudnia 2016 roku

Dopiero w toku procesu, w dniu 16 marca 2018 roku pozwany zapłacił powodowi kwotę 9.578,92 zł. Ponadto zobowiązanie pozwanego zostało umorzone o kolejną kwotę tj. o 5.847,98 zł w wyniku skutecznego potrącenia z wierzytelnością pozwanego opisaną w fakturze z 26 stycznia 2017 roku z uwzględnieniem faktury korygującej z 16 sierpnia 2017 roku (art. 498 k.c.). W tym zakresie powód cofnął powództwo.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 605 k.c. w zw. z art. 536 § 1 k.c. i art. 48 k.c., sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.024,47 zł (29.451,37 zł – 9.578,92 zł – 5.847,98 zł) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

od 25 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 29.451,37 zł za okres od 16 stycznia 2017 roku do 15 marca 2018 roku i od kwoty 19.872,44 zł za okres od 16 marca 2018 roku do 24 maja 2018 roku.

W zakresie cofniętego powództwa sąd umorzył postępowanie zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. O zwrocie połowy opłaty od pozwu od częściowego cofnięcia powództwa orzeczono na mocy art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) uksc.

Zasadą jest, że w przypadku cofnięcia pozwu obowiązkiem zwrotu kosztów procesu obciążony jest powód (art. 203 § 2 i 3 k.p.c.). Wyjątek od powyższej zasady stanowi sytuacja, kiedy przyczyną cofnięcia pozwu jest zaspokojenie roszczenia powoda dopiero po wytoczeniu powództwa. W takim przypadku, przy dodatkowym ustaleniu, iż pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, pozwanego należy potraktować za przegrywającego sprawę, od niego zatem powodowi należy się zwrot kosztów procesu (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1951 r., C 593/51, OSN(C) 1952/2/49). W tym kontekście, w niniejszym postępowaniu powoda należało uznać za wygrywającego sprawę w zakresie cofniętego podztwa.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zatem stosownie do treści z art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. obciążając nimi pozwanego, który jako strona przegrywająca sprawę obowiązany był zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego, a wynoszące łącznie 4.704,00 zł, złożyły się: opłata stosunkowa od pozwu 1.087 zł (opłata w całości -1.473,00 zł pomniejszona o zwróconą część tj. o 386,00 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 3.600,00 zł (obliczone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku poz. 1800), kwota 17,00 zł tytułem poniesionej przez powoda opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego występującemu w sprawie radcy prawnemu.

SSR Justyna Wyrwas - Oliwkiewicz